USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Pavla Molka a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **D. V. N.**, zast. JUDr. Irenou Slavíkovou, advokátkou se sídlem Wenzigova 1871/5, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 4. 2022, č. j. OAM-2/ZA-ZA11-HA13-2022, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 25. 5. 2022, č. j. 41 Az 2/2022 - 6,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný rozhodnutím uvedeným v záhlaví neudělil žalobci mezinárodní ochranu dle § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a rozhodl, že doplňkovou ochranu mu nelze udělit pro existenci důvodů dle § 15a tohoto zákona.

[2] Žalobce proti danému rozhodnutí podal dne 14. 5. 2022 žalobu ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“), který ji odmítl v záhlaví uvedeným usnesením. Jelikož žaloba neměla všechny zákonem stanovené náležitosti, vyzval žalobce usnesením ze dne 16. 5. 2022, č. j. 41 Az 2/2022 - 4, aby odstranil její vady. Žalobci z patnáctidenní lhůty pro podání žaloby dle § 32 odst. 1 zákona o azylu zbývalo pět dnů. Krajský soud žalobce poučil, že po uplynutí této lhůty již k doplnění žaloby nebude přihlížet. Výše uvedené usnesení bylo žalobci doručeno dne 17. 5. 2022 a stanovená lhůta uplynula v pondělí 23. 5. 2022. Žalobce nicméně žalobu nedoplnil. Krajský soud proto žalobu odmítl dle § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření ke kasační stížnosti

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti usnesení krajského soudu kasační stížnost z důvodu dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

[4] Pokud byla výzva k doplnění žaloby zaslána dne 16. 5. 2022 a stěžovatel si ji nepřevzal, pak měla být uložena po dobu 10 dnů na poště a poté vhozena do schránky. Nejdříve tak mohla být vhozena do domovní schránky dne 27. 5. 2022. Krajský soud nicméně již dne 25. 5. 2022 vydal napadené usnesení, které bylo stěžovateli doručeno dne 27. 5. 2022, přičemž zásilku s výzvou k doplnění žaloby obdržel až o den později. Tímto postupem byl zkrácen na svých právech. Napadené usnesení bylo vydáno nezákonně, jelikož krajský soud postupoval v rozporu s § 23 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Údaj, že danou výzvu krajského soudu převzal dne 17. 5. 2022, je nesprávný. Stěžovatel ke kasační stížnosti připojil i návrh na přiznání odkladného účinku.

[5] Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že kasační stížnost směřuje proti procesnímu postupu krajského soudu, k čemuž se nebude vyjadřovat, a navrhl zamítnutí kasační stížnosti.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[7] Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se NSS ve smyslu § 104a odst. 1 s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, NSS takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního NSS podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, ve kterém interpretoval neurčitý právní pojem *„přesah vlastních zájmů stěžovatele“*. O přijatelnou kasační stížnost se dle tohoto usnesení může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec nebo nebyly plně vyřešeny judikaturou NSS; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[8] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[9] Dle stěžovatele mu bylo nesprávně doručováno usnesení, kterým ho krajský soud vyzval k doplnění žalobních bodů a daný postup byl v rozporu s § 23 odst. 4 správního řádu. Nejvyšší správní soud konstatuje, že při doručování písemností ve správním soudnictví se dle § 42 odst. 5 s. ř. s. použijí obdobně pravidla pro doručování podle zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), nikoliv podle správního řádu. Ze soudního spisu vyplývá, že krajský soud telefonicky u žalovaného zjistil, že napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 12. 4. 2022 a stěžovateli bylo doručeno dne 4. 5. 2022 (viz úřední záznam na č. l. 3 spisu krajského soudu a protokol o předání rozhodnutí na č. l. 50 správního spisu). Stěžovateli tak k doplnění žaloby ze

zákonem stanovené patnáctidenní lhůty zbývalo pět dnů. Krajský soud mu poté v obálce typu III. zaslal usnesení č. j. 41 Az 2/2022 - 4 s výzvou k doplnění žalobních bodů. Výzva byla stěžovateli doručena dne 17. 5. 2022 vhozením do domovní nebo jiné užívané schránky. Od tohoto data tak běžela pětidenní lhůta k doplnění žaloby, která marně uplynula v pondělí 23. 5. 2022.

[10] Obálka III. je v soudním řízení správním používána pro doručování jiných písemností ve smyslu § 50 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s. Písemnost zasílaná touto obálkou se dle § 50 odst. 1 o. s. ř. považuje za doručenou, jakmile je vhozena do adresátem užívané schránky. Nebyla totiž použita obálka pro zasílání písemností do vlastních rukou podle § 49 odst. 1 o. s. ř., dle kterého *se do vlastních rukou doručují písemnosti, u nichž tak stanoví zákon nebo nařídí-li tak soud*. Zákon neukládá, že je usnesení s výzvou k odstranění vad podání nutné doručovat do vlastních rukou (explicitní právní úprava, která by požadovala doručování takového usnesení do vlastních rukou, chybí). To znamená, že je na uvážení soudu, zda v konkrétním případě nařídí, že usnesení je třeba doručit do vlastních rukou adresáta (srov. nález Ústavního soudu ze dne 30. 4. 2009, sp. zn. III. ÚS 2637/08, rozsudek NSS ze dne 5. 10. 2016, č. j. 9 As 280/2015 - 104, bod 39, či rozsudek NSS ze dne 17. 1. 2018, č. j. 6 Azs 274/2017 - 42, bod 17). Pokud tedy krajský soud uznal za vhodné, že není třeba dané usnesení doručovat do vlastních rukou, nejedná se o vadu v doručování (srov. např. usnesení NSS ze dne 14. 4. 2021, č. j. 10 As 328/2020 - 25, bod 10). Dané usnesení proto bylo stěžovateli platně doručeno, a to dnem, kdy mu bylo vhozeno do schránky. Postup krajského soudu, který následně odmítl žalobu po uplynutí lhůty pro její doplnění, proto nelze považovat za nezákonný. Pouze na okraj NSS podotýká, že ze spisu krajského soudu je zřejmé, že žaloba nebyla doplněna ani po lhůtě.

[11] Vzhledem k tomu, že kasační stížnost stěžovatele má dle § 32 odst. 2 ve spojení s odst. 5 zákona o azylu odkladný účinek ze zákona, NSS nerozhodoval o návrhu na jeho přiznání.

IV. Závěr a náklady řízení

[12] Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nepřijatelnou odmítl podle § 104a s. ř. s.

[13] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020 - 33, č. 4170/2021 Sb. NSS). Stěžovatel v řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, žádné náklady v řízení o kasační stížnosti nevznikly. Žádný z účastníků proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. června 2022

JUDr. Pavel Molek
předseda senátu